

Arrest

nr. 221 563 van 22 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat DETHIER *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Conakry. U behoort tevens tot de Peul-etnie.

In Guinee was u sympathisant van de Union des Forces Démocratiques en Guinee (UFDG), de oppositiebeweging. U deelde t-shirts en flyers uit tijdens evenementen. Op 23 april 2015 werd u gearresteerd tijdens de nationale manifestatie tegen de planning van de verkiezingen. U werd twee weken vast gezet in de wijk Hamdalay waarna u werd vrijgekocht door uw oom.

Op 8 oktober 2015 was u betrokken bij een schermutseling tussen regeringsmilitanten en oppositieleiden. U werd samen met vier anderen gearresteerd en opgesloten in de Sûreté. Daar verbleef u een maand en drie weken. Op een dag sprak een van uw bewakers u aan en zei dat hij u wou helpen. U gaf de bewaker het nummer van uw oom waarna er werd onderhandeld over de prijs van uw ontsnapping. U werd uiteindelijk bevrijd met de hulp van enkele andere militairen die vermoedelijk ook omgekocht waren. Eenmaal uit de gevangenis werd beslist u het land uit te sturen.

U verliet Guinee in december 2015 en kwam op 29 augustus 2016 aan in België, waar u de volgende dag een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verklaringen dient u volgende documenten in: een kopie van uw inschrijving in het Guinees bevolkingsregister, een psychologisch attest en een bundel foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Betreffende het attest van psycholoog E. Declercq dd. 24 januari 2018 dat u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud voorlegde ter staving van uw psychische problematiek dient vooreerst opgemerkt te worden dat nergens uit dit attest blijkt dat u niet in staat zou zijn om uw verzoek om internationale bescherming op functionele en zelfstandige wijze te verdedigen. Er wordt in het attest weliswaar gewag gemaakt van bepaalde angststoornissen (verlies van appetijt, hyperwaakzaamheid) en tekenen van een depressieve stemming (slaapstoornissen, irritatie, gevoel van wanhoop en vertwijfeling), maar nergens wordt gesteld dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om op een normale manier verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Aansluitend dient te worden opgemerkt dat uit het door u voorgelegde medische attest niet kan blijken dat de door u aangehaalde psychologische problemen u effectief verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden, noch dat deze een valabele reden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw vermeende vervolging door de overheid omwille van uw activiteiten als UFDG-sympathisant.

Ten eerste zijn uw verklaringen betreffende uw arrestatie in oktober 2015 ongeloofwaardig.

U vertelt dat u samen met andere militanten onderweg was toen in Kenyen de weg geblokkeerd werd door militanten van de Rassemblement du Peuple de Guinee (RPG). Er ontstonden schermutselingen waarop de ordediensten tussen kwamen. U werd gearresteerd (CGVS I, p. 12). Meer kunt u over dit incident niet zeggen. Nochtans mag worden verwacht dat een getuige van een dergelijke gebeurtenis hier toch gedetailleerder over zou kunnen vertellen. U vertelt nog dat de politie traangas spoot en dat ze u achterna zaten om u te arresteren (CGVS I, p. 12). Meer kunt u hierover niet zeggen. U weet ook niet hoeveel UFDG-militanten er die dag aanwezig waren. Gevraagd om een schatting te geven zegt u 'duizenden en duizenden' mensen (CGVS I, p. 12). Het is des te ongeloofwaardiger dat u niet meer details zou kunnen geven over schermutselingen waarbij duizenden militanten met elkaar in de clinch gaan. Ook weet u niet of er nog andere mensen zouden zijn gearresteerd. Hiernaar gevraagd zegt u gewoon dat er vijf andere gevangenen met u in één voertuig zaten (CGVS I, p. 12).

Gevraagd naar uw arrestatie begint u ook te vertellen over een lijst van de overheid waar ook uw naam zou op staan (CGVS II, p. 4). Nadat u een voetbaltoernooi had georganiseerd ter ere van een overleden militant, kwam de overheid tussen en werden de organisatoren van dat toernooi op een lijst gezet.

Gevraagd hoe u weet dat u op een lijst staat zegt u dat uw ouders werden gearresteerd tijdens het toernooi en dat ze verplicht waren de namen van hun kinderen te geven, waaronder de uwe (CGVS II, p. 8). Ze zeiden ook dat de organisatoren verantwoordelijk waren (CGVS II, p. 9). Meer kunt u niet over deze lijst vertellen noch zou u iets van stappen hebben ondernomen om uw veiligheid te garanderen nadat u hier van op de hoogte werd gesteld.

U kunt evenmin iets vertellen over wat er met u gebeurde direct na uw arrestatie. U zegt dat u direct naar de gevangenis werd gebracht. Gevraagd wat er gebeurde toe u aankwam in de gevangenis, zegt u dat u niets meer weet, dat u compleet weg was in uw hoofd (CGVS II, p. 4). U wordt aangespoord om toch wat meer te vertellen wat er met u gebeurde toen u in de gevangenis aankwam. U antwoordt: "Ik kan niets zeggen, ik was compleet in de war. Mij brachten ze direct naar de cel" (CGVS II, p. 4). Ook werd u nauwelijks iets gezegd door de mensen die u arresteerden. Ze zeiden gewoon dat zij de macht hadden, meer niet (CGVS II, p. 4). Het is weinig geloofwaardig dat dit het enige is dat ze u zouden verteld hebben tijdens uw arrestatie en uw aankomst in de gevangenis. Meer kunt u niet vertellen over de omstandigheden waarin u in de gevangenis aankwam. Nochtans is dit toch een kerngebeurtenis in uw vluchtverhaal en mag er bijgevolg van uitgegaan worden dat u hier meer en gedetailleerder over zou kunnen vertellen.

Ook zijn er discrepanties op te merken tussen uw verklaringen over uw arrestatie tijdens uw persoonlijk onderhoud en de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Tijdens uw onderhoud bij de DVZ zei u dat u op 8 oktober 2015 deelnam aan een manifestatie bij het hoofdkwartier van de RPG, de machtspartij, toen u werd aangevallen door RPG-militanten (CGVS vragenlijst, vraag 5). Die hoofdzetel van de RPG bevindt zich in een buurt genaamd Matoto. Op het CGVS zei u echter dat u op 6 oktober werd aangevallen door manifestanten die de weg versperden toen u door Kenyen trok (CGVS I, p. 12). Gevraagd naar het verschil in datum zegt u dat het inderdaad de achtste oktober was en niet de zesde (CGVS I, p. 13). Gevraagd naar de manifestatie waar u bij DVZ over vertelde, zegt u dat u dit nooit gezegd hebt en dat u werd gearresteerd na gevechten in Lakas in Kenyen (CGVS I, p. 13). Dit is echter geen afdoende verklaring voor de verschillen in beide verklaringen.

Ten tweede kunt u nauwelijks informatie geven over uw gevangenschap.

Er wordt u gevraagd om te vertellen over uw gevangenschap. U zegt dat u opgesloten was in de Sûreté, in een grote zaal. Ernaast waren toiletten en in de zaal lagen twee bidons met drinkwater (CGVS I, p. 13). Gevraagd wat u deed overdag in de periode dat u daar was antwoordt u: "Ik deed helemaal niets, ze brachten eten vanaf 15 uur" (CGVS I, p. 13). U zegt ook dat u nooit de zaal uitging, behalve om bezoek te ontvangen (CGVS I, p. 13). Gevraagd of u nooit hoorde of vroeg waarom u nooit de cel mocht verlaten zegt u dat u dit nooit vroeg (CGVS II, p. 10). Nochtans lijkt het geen onlogische vraag om te stellen aan uw bewakers nadat u al maanden, zonder uitleg volgens u, in dezelfde cel opgesloten zat. U wordt aangespoord om wat meer te vertellen over de maand en drie weken dat u opgesloten was. U zegt dat, wanneer u geen bezoek kreeg, u sliep en dat u niets anders deed in uw cel dan mediteren (CGVS I, p. 13). Er wordt u gezegd dat het noodzakelijk is dat u een helder beeld schetst van uw tijd in de gevangenis. U wordt vervolgens gevraagd om goed na te denken of u zich nog specifieke dingen, details, herinnert van uw tijd in de gevangenis. U zegt dat u in de gevangenis wat mensen leerde kennen en dat u met hen praatte over voetbal of de redenen waarom iedereen opgesloten zat (CGVS I, p. 14). U vermeldt twee mensen die u zou hebben ontmoet in de gevangenis (CGVS I, p. 14). Hoewel u zegt met 13 personen in 1 cel opgesloten te zijn geweest kunt u, wanneer u hier naar wordt gevraagd, slechts over drie personen iets vertellen (CGVS II, p. 4). Gevraagd om ook over de andere medegevangenen te vertellen zegt u dat u met hen niet praatte en over hen niets weet (CGVS II, p. 10). U hebt geen verdere informatie over de 7 à 8 weken dat u opgesloten was. Het hoeft geen betoog dat uw verklaringen niet overeenkomen met wat kan verwacht worden van iemand die gedurende dergelijke periode gevangen geweest zou zijn.

U zou bezoek hebben gekregen van de president en vice-president van de UFDG, alsook van een volksvertegenwoordiger van de partij. Zij zijn u één keer komen bezoeken. Gevraagd naar de inhoud van dit gesprek kunt u andermaal nauwelijks iets zeggen. U zegt dat ze zeiden dat ze zouden blijven vechten voor u om u te bevrijden. Ze zeiden ook dat ze met advocaten zouden praten om uw zaak en die van andere gevangenen te bepleiten (CGVS II, p. 5). Gevraagd wat er nog meer werd gezegd zegt u dat ze u ook nog hebben gerustgesteld en dat er niets meer werd gezegd (CGVS II, p. 5).

Opnieuw kan logischerwijs worden verwacht dat u meer zou kunnen vertellen over het bezoek van topmannen van uw partij, die u komen bezoeken wanneer u in angst en onzekerheid in de gevangenis zit. Het feit dat u verklaart dat ze u enkel vage platitudes vertelden en u zich geen enkel detail van het gesprek kunt herinneren ondergraaft andermaal de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook over de advocaten die werden ingeschakeld door de partij om u te helpen weet u niets. U weet hun namen niet noch wat en of zij iets hebben ondernomen of u of andere gevangenen vrij te krijgen (CGVS II, p. 5, 10). U hebt ook niet gevraagd aan de topmannen van uw partij, toen zij u bezochten wat de advocaten zouden ondernemen en welke stappen zouden worden genomen om u proberen vrij te krijgen. U vond dit klaarblijkelijk geen dringende informatie. Ook na uw ontsnapping hebt u daar geen vragen over gesteld aan uw oom of iemand anders (CGVS II, p. 5, 10).

Ten derde zijn uw verklaringen over uw ontsnapping evenmin geloofwaardig.

U vertelt dat er een militair naar uw cel kwam die u zei dat hij u zou helpen te ontsnappen. U gaf hem het telefoonnummer van uw oom om met hem te onderhandelen (CGVS I, p. 14). Het is echter niet aannemelijk dat een militair die in de gevangenis werkt plotsklaps de beslissing zou nemen om u te helpen te ontsnappen. Zelf geeft u hier ook geen verklaring voor. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zegt u opeens dat de militair zei dat hij hield van de Peul bevolking omdat hij samen was met een Peulmeisje (CGVS II, p. 7). Los van het feit dat u dit niet hebt vermeld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud blijft het punt dat het vreemd is dat deze militair zijn werk en vrijheid zou riskeren voor iemand die hij niet kent. Hierop kunt u geen antwoord geven, u zegt gewoon dat uw oom geld zou moeten betalen en dat u het land zou moeten verlaten (CGVS II, p. 7). U weet verder ook niets over deze man die u geholpen heeft, niet zijn naam, niet zijn rang en niet zijn functie in de gevangenis (CGVS II, p. 8). Het enige wat u over hem kunt vertellen is dat hij u op een dag vroeg waarom u zo triest was en dat hij daarna zei dat hij met een Peulmeisje uit ging en u zou helpen (CGVS II, p. 8). Deze minieme en ondoorleefde verklaringen kunnen uiteraard niet overtuigen. Ook over de onderhandelingen tussen de militair en uw familie weet u niets, hoewel u hier specifiek naar gevraagd wordt (CGVS I, p. 14). U zegt dat u er niet aan dacht om dit te vragen, ook niet na uw ontsnapping, u zegt dat u andere dingen aan uw hoofd had (CGVS II, p. 8). Hoewel dit zeer zeker mogelijk is is het niet geloofwaardig dat u op geen enkel punt na uw ontsnapping te horen zou hebben gekregen van uw oom hoe uw ontsnapping precies werd geregeld.

Over de ontsnapping zelf zegt u dat u 's nachts uit uw cel werd gehaald, tot aan een poort werd gebracht, daar werd overhandigd aan vier mannen die u meenamen naar een auto buiten. Volgens u passeerde u geen politie of checkpunten (CGVS I, p. 14). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zegt u dat u wel een politiepost passeerde maar dat ze u niet controleerden (CGVS II, p. 10). Voor het overige zou u niemand zijn gepasseerd. Het is echter vreemd dat een gevangene zomaar kan buiten wandelen zonder gecontroleerd te worden, temeer omdat dat de Sûreté de centrale gevangenis van Conakry is.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat na uw aankomst in België werd vastgesteld dat uw opgegeven leeftijd niet strookt met uw werkelijke leeftijd.

Zo beweerde u bij het indienen van uw asielaanvraag op de DVZ minderjarig te zijn. Er dienen echter volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 4 oktober 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u op 5 september 2016 een minimumleeftijd heeft van 20,4 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Dat u zich op de DVZ onterecht voordeed als minderjarige ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw aangehaalde vluchtredenen.

Uw band met de UFDG op zich is onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw administratief dossier is toegevoegd (cf. administratief dossier, map landeninformatie', Cedoca, COI Focus, « La situation des partis politiques d'opposition », 22 maart 2016), blijkt immers dat de politieke oppositiepartijen in Guinee de vrijheid hebben om te vergaderen en hun mening te uiten. Ze vormen allianties en sommige oppositiepartijen hebben een website. De oppositie wordt vertegenwoordigd in de CENI (Commission électorale nationale indépendante) en in het nationale parlement. In de loop van 2015 stegen politieke spanningen omwille van de presidentiële verkiezingen, doordat er onenigheden bestonden over de geplande datum van de verkiezingen. Oppositiepartijen organiseerden manifestaties waarbij verschillende incidenten gebeurden, met als eindbalans verschillende gewonden, doden en gearresteerde militanten. De herverviering van Alpha Condé in 2015 heeft echter het begin ingeluid van een beheerste algemene politieke situatie. De informatie waarover het CGVS beschikt getuigt dan ook dat het loutere feit deel uit te maken of sympathisant te zijn van de UFDG geen aanleiding is tot systematische vervolging. Zich politiek en actief verzetten tegen de regerende macht kan wel een gefundeerde vrees voor vervolging genereren. U hebt echter nagelaten om hieromtrent geloofwaardige verklaringen af te leggen.

Uw documenten kunnen aan deze vaststelling niets veranderen. Documenten hebben immers pas waarde indien ze vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, wat in casu duidelijk niet het geval is.

Wat betreft het uittreksel uit het Guinees bevolkingsregister dient te worden opgemerkt dat er niet wordt getwijfeld aan uw Guinese nationaliteit of aan uw herkomst uit Conakry.

Wat betreft de foto's die u voorlegt kunnen die evenmin iets veranderen aan bovenstaande appreciatie. Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat er aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Ten tweede zijn er ook verschillende opmerkingen bij de foto's te maken. Foto's 3, 12 en 13 zouden u moeten afbeelden tijdens de demonstratie van 23 april 2015 waar volgens u de hele bevolking van Conakry op straat gekomen was. Het is dan ook vreemd om op de foto's lege straten te zien waarop u staat met een vriend en wat lijkt op een stapel brandende banden in het midden van de straat. Dit komt bijgevolg bijzonder geënceneerd over. Foto's 5 en 11 zijn getrokken toen u werd gearresteerd. Gevraagd hoe u deze foto's kreeg antwoordt u ontwijkend en zegt u dat u het niet weet, dat een van uw vrienden die gevonden heeft en naar u opgestuurd heeft. Gevraagd waar uw vriend die foto's heeft gevonden moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 5). Het is ongeloofwaardig dat er foto's van uw arrestatie zouden zijn getrokken door iemand die u niet kent en dat die dan via via bij u terecht komen. Uw gezicht op de foto's is tevens steeds weg van de camera gedraaid waardoor ook geen zekerheid bestaat dat het om u gaat.

Het psychomedisch attest dat u indient werd hierboven al besproken. Er dient nog toegevoegd te worden dat dit attest werd opgesteld op basis van slechts twee consultaties in het Frans, hetgeen niet uw moedertaal is. Bovendien dient opgemerkt dat een attest van een therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid een weergave bevat van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Maar, hoe dan ook, houden medische problemen op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/3 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève; van artikelen 3 en 13 van het EVRM; van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van de motivering van de Bestuurshandelingen; van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker verwijst naar het bijgebrachte psychologisch attest. Na vermelding van zijn ziektebeeld besluit verzoeker: *“Het attest is dus niet volledig nutteloos en er dient rekening te worden gehouden met het feit dat de gebeurtenissen die plaatsvonden in het vaderland een belangrijke psychologische tol hebben geëist van verzoeker, waardoor de geloofwaardigheid en het doorleefd karakter van zijn verklaringen versterkt worden.”*

Inzake de twee arrestaties in 2015 verwijst verzoeker naar hetgeen hij heeft verklaard en stelt dienaangaande *“De verklaringen van verzoeker rond de arrestatie schetsen een duidelijk, doorleefd en geloofwaardig beeld van de arrestatie”*.

Inzake de gevangenschap stelt verzoeker, aan de hand van voorbeelden, dat hij voldoende details kon geven. Hij stelt dat hij wegens zijn detentie geen weet kon hebben van de advocaten die zijn dossier behandelden.

Omtrent de discrepanties tussen de gehoren op de DVZ en het CGVS stelt verzoeker:

“Ten eerste maakt verzoeker een vergissing over de datum. Hij bevestigde inderdaad later op het CGVS dat het 6 oktober was en niet 8 oktober. Deze vergissing brengt geen schade toe aan de geloofwaardigheid van zijn relaas aangezien het slechts twee dagen verschil is betreffende een incident die 4 jaar geleden plaatsvond. Deze vergissing is menselijk.

Ten tweede leest men het woord manifestatie. Het is mogelijk dat verzoeker dit woord niet wenste te gebruiken maar dat het zo door de tolk werd vertaald.

Ten derde heeft verzoeker inderdaad niet verklaard dat het over een manifestatie ging tegen de overheid. Hij zei duidelijk dat het tegen de huidige partij aan de macht was. Hij heeft niet verklaard dat de manifestatie plaatsvond op de zetel van de RPG, hij zei dat toen zij met de groep militanten daar passeerden, zij aangevallen werden door de oppositie. Wat verzoeker vertelt kan worden begrepen als een schermutseling en komt bijgevolg overeen met de verklaringen gemaakt op het CGVS.

Ten vierde werden er slechts twee vragen gesteld over deze discrepanties zonder verder moeite te doen om de bedoelde verklaringen van verzoeker te begrijpen. Men blijft in het ongewisse hoe verwerende partij dan aan haar conclusie van bestreden beslissing komt.

De aangevoerde discrepantie is een foute appreciatie en geen valabele tegenstrijdigheid.”

Omtrent zijn ontsnapping voert verzoeker, middels verwijzing naar zijn verklaring, aan dat hij een geloofwaardige en doorleefde beschrijving heeft gegeven. Hij voert aan dat het logisch is dat hij de persoonlijke beweegredenen van de bewaker niet kan kennen noch hoe de onderhandelingen verliepen tussen zijn oom en de bewaker.

Inzake zijn leeftijd stelt verzoeker dat de leeftijdtest controversieel is en niet kan doorwegen voor zijn geloofwaardigheid te beoordelen.

Hij verwijst naar de bijgebrachte documenten en stelt dat hij zijn best deed om zijn relaas te ondersteunen.

Verzoeker omschrijft zijn activiteiten waarom hij meent vervolgd te worden wegens zijn politieke overtuiging als sympathisant van de UFDG, een politieke oppositiepartij in Guinee. Hij verwijst naar landeninformatie inzake botsingen tussen UFDG-militanten en de regering in februari 2019.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake het gespannen politiek klimaat en geweld door de autoriteiten. Verder stelt hij dat de Peul gewelddadige acties ondergaan en de daders van straffeloosheid genieten.

Verzoeker verwijst naar de principes inzake het voordeel van de twijfel.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus; in uiterst ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de

middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Inzake verzoeker bijgebracht psychologisch attest van psycholoog Declercq van 24 januari 2018 stelt de bestreden beslissing:

“Betreffende het attest van psycholoog E. Declercq dd. 24 januari 2018 dat u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud voorlegde ter staving van uw psychische problematiek dient vooreerst opgemerkt te worden dat nergens uit dit attest blijkt dat u niet in staat zou zijn om uw verzoek om internationale bescherming op functionele en zelfstandige wijze te verdedigen. Er wordt in het attest weliswaar gewag gemaakt van bepaalde angststoornissen (verlies van appetijt, hyperwaakzaamheid) en tekenen van een depressieve stemming (slaapstoornissen, irritatie, gevoel van wanhoop en vertwijfeling), maar nergens wordt gesteld dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om op een normale manier verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Aansluitend dient te worden opgemerkt dat uit het door u voorgelegde medische attest niet kan blijken dat de door u aangehaalde psychologische problemen u effectief verhinderen om uw rechten te kunnen doen gelden, noch dat deze een valabele reden vormen om niet aan uw verplichtingen te voldoen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Het psychomedisch attest dat u indient werd hierboven al besproken. Er dient nog toegevoegd te worden dat dit attest werd opgesteld op basis van slechts twee consultaties in het Frans, hetgeen niet uw moedertaal is. Bovendien dient opgemerkt dat een attest van een therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid een weergave bevat van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld.”

Hoewel voormeld attest dateert van 24 januari 2018 brengt verzoeker geen bijkomende medische stukken bij waaruit blijkt dat hij sindsdien in behandeling is. Het attest bevat aldus een weergave van verzoekers problematiek in januari 2018 en dit aan de hand van twee gesprekken die niet verliepen in verzoekers moedertaal. Verweerder besloot terecht dat in dit attest *“nergens wordt gesteld dat uw cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om op een normale manier verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming”*.

Tijdens het gehoor van 26 januari 2018 werd verzoeker bijgestaan door zijn advocaat en ook door zijn vertrouwenspersoon E. Declercq. Verzoeker werd echter ook nog een tweede maal gehoord op 5 oktober 2018; tijdens dit gehoor werd hij ook bijgestaan door een advocaat maar bracht hij geen medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat hij in de onmogelijkheid is om nuttige verklaringen af te leggen noch bracht hij enig attest bij waaruit zou blijken dat hij verdere medische zorgen kreeg omwille van hetgeen werd geattesteerd op 24 januari 2018. Verzoeker noch zijn advocaat hebben tijdens dit laatste gehoor melding gemaakt van een medische problematiek die verzoeker zou verhinderen om nuttige verklaringen af te leggen.

Verzoekers psychologische situatie kon gelet op voorgaande vaststellingen niet leiden tot de onmogelijkheid om op nuttige wijze verklaringen af te leggen omtrent de wezenlijke elementen die hebben geleid tot zijn verzoek tot internationale bescherming.

2.2.3. De verklaringen van verzoeker omtrent zijn arrestatie in oktober 2015 werd om volgende redenen ongeloofwaardig geacht: (i) verzoeker kon geen details geven over de schermutselingen waarbij duizenden militanten met elkaar in de clinch gaan; (ii) verzoeker weet niet of er nog andere mensen zouden zijn gearresteerd, hij zegt gewoon dat er vijf andere gevangenen met hem in één voertuig zaten; (iii) verzoeker kan nagenoeg niets over de lijst vertellen waarop zijn naam blijkbaar figureerde noch heeft hij stappen ondernomen om zijn veiligheid te garanderen nadat hij hiervan op de hoogte werd gesteld; (iv) verzoeker kon evenmin iets vertellen over wat er met hem gebeurde direct na zijn arrestatie; (v) er zijn discrepanties tussen zijn verklaringen over zijn arrestatie tijdens zijn persoonlijk onderhoud en de

verklaringen die hij aflegde bij de DVZ, met name over de datum van de manifestatie en de plaats waar hij werd aangevallen door militanten van de RPG.

De vergoelijking van zijn verklaringen alsook de loutere verwijzing naar zijn verklaringen en de tijdsperiode tussen de gebeurtenissen en het afleggen van zijn verklaringen zijn niet dienstig ter weerlegging van de bestreden motivering. Het betreffen essentiële elementen in het kader van verzoekers wedervaren als vermeend partijmilitant; derhalve kan aangenomen worden dat hij hieromtrent valabele verklaringen aflegt.

De bestreden motivering inzake zijn voorgehouden arrestatie in oktober 2015 vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.4. Verzoekers voorgehouden gevangenschap wordt ongeloofwaardig geacht om volgende redenen: (i) verzoeker heeft geen idee noch vroeg hij naar de reden waarom hij nooit de cel mocht verlaten; (ii) hoewel hij met 13 personen in 1 cel werd opgesloten, kan hij slechts over drie personen iets vertellen; (iii) hij zou bezoek hebben gekregen van de president en vicepresident van de UFDG, alsook van een volksvertegenwoordiger van de partij, maar hij kan over de inhoud van dit gesprek nauwelijks iets zeggen behalve vage platitudes; (iv) over de advocaten die werden ingeschakeld door de partij om verzoeker te helpen weet hij niets: hij kent noch hun namen noch wat en of zij iets hebben ondernomen voor hem (of andere gevangenen).

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot de herhaling van zijn verklaringen. Deze verklaringen kunnen niet aangenomen worden als een doorleefde weergave van een wekenlange gevangenschap.

De vaststelling dat verzoeker nauwelijks enige nuttige zaken kan vertellen over het bezoek van hooggeplaatste UFDG-personaliteiten ondergraaft verder zijn geloofwaardigheid aangezien een bezoek van prominente leden van zijn partij in de gevangenis een wezenlijk element betreft inzake zijn positie als UFDG-militant. Dit klemt des te meer omdat verzoeker evenmin iets vertellen over de advocaten die door de partij zouden zijn ingeschakeld teneinde zijn belangen te behartigen.

2.2.5. Verzoekers relaas over de ontsnapping wordt door verweerder ongeloofwaardig geacht omdat (i) het niet aannemelijk is dat een militair zijn werk en vrijheid zou riskeren voor iemand die hij niet kent; (ii) verzoeker onwetend is over de naam, de rang en functie van de man in de gevangenis die hem hielp; (iii) verzoeker niets weet over de onderhandelingen tussen de militair en zijn familie; (iv) het niet aannemelijk is dat een gevangene zomaar kan buiten wandelen zonder gecontroleerd te worden, temeer omdat dat de 'Sûreté' de centrale gevangenis van Conakry is.

Verzoeker verwijst wederom naar zijn verklaringen; dit is echter geen dienstige weerlegging voor de terechte en pertinente motivering van de bestreden beslissing. Mede in acht genomen dat verzoeker ook nog stelde dat de UFDG voor hem advocaten te werk zou stellen, is het niet aannemelijk dat verzoeker niet de minste informatie kan geven over de omstandigheden (reden, geldsom) van een ontsnapping die werd geregeld door een voor hem onbekend persoon.

2.2.6. De bestreden beslissing stelt inzake de bijgebrachte documenten:

"Uw documenten kunnen aan deze vaststelling niets veranderen. Documenten hebben immers pas waarde indien ze vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, wat in casu duidelijk niet het geval is.

Wat betreft het uittreksel uit het Guinees bevolkingsregister dient te worden opgemerkt dat er niet wordt getwijfeld aan uw Guinese nationaliteit of aan uw herkomst uit Conakry.

Wat betreft de foto's die u voorlegt kunnen die evenmin iets veranderen aan bovenstaande appreciatie.

Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat er aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Ten tweede zijn er ook verschillende opmerkingen bij de foto's te maken. Foto's 3, 12 en 13 zouden u moeten afbeelden tijdens de demonstratie van 23 april 2015 waar volgens u de hele bevolking van Conakry op straat gekomen was. Het is dan ook vreemd om op de foto's lege straten te zien waarop u staat met een vriend en wat lijkt op een stapel brandende banden in het midden van de straat. Dit komt bijgevolg bijzonder geënceneerd over. Foto's 5 en 11 zijn getrokken toen u werd gearresteerd. Gevraagd hoe u deze foto's kreeg antwoordt u ontwijkend en zegt u dat u het niet weet, dat een van uw vrienden die gevonden heeft en naar u opgestuurd heeft. Gevraagd waar uw vriend die foto's heeft gevonden moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 5).

Het is ongeloofwaardig dat er foto's van uw arrestatie zouden zijn getrokken door iemand die u niet kent en dat die dan via via bij u terechtkomen. Uw gezicht op de foto's is tevens steeds weg van de camera gedraaid waardoor ook geen zekerheid bestaat dat het om u gaat."

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen voormelde motivering. Ingevolge deze terechte en pertinente motivering kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoekers voorgehouden arrestatie in april 2015.

2.2.7. Verzoeker toont ter terechtzitting zijn lidkaart van UFDG-België, die werd opgemaakt in augustus 2018. Deze lidkaart kan verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid niet herstellen gezien hij deze om louter opportunistische redenen kan hebben aangeschaft; te meer nu blijkt dat hij in augustus 2016 in België aankwam en hij deze lidkaart twee jaar later aanschafte (en na het eerste gehoor op het CGVS).

2.2.8. Omwille van voorgaande vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers relaas omtrent een gevangenschap in oktober 2015 elke geloofwaardigheid ontbeert. Kritiek op de motivering omtrent zijn leeftijd betreft dan ook kritiek op een overtollig motief en kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Het loutere lidmaatschap of sympathie voor de UFDG kan evenmin aangenomen worden als een grond van vervolging.

2.2.9. Het feit dat verzoeker Peul is kan evenmin aangenomen worden als een gegronde vrees voor vervolging. De loutere verwijzing naar de algemene landeninformatie, waaronder een open brief van een journalist van 2012, zonder deze concreet op verzoeker te betrekken, is geen afdoende ondersteuning van een voorgehouden vrees die op geen enkele wijze wordt geconcretiseerd.

2.2.10. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar de elementen ten grondslag zijn verzoek tot erkenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS